

Konkluzje Rady w sprawie roli pracy z młodzieżą w kontekście migracyjno-uchodźczym

(2018/C 441/03)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

ODNOTOWUJE:

1. Art. 165 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej ⁽¹⁾, który stanowi, że działanie Unii zmierza do „zachęcania młodzieży do uczestnictwa w demokratycznym życiu Europy”.
2. Art. 79 ust. 4 i 5 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej ⁽²⁾, który stanowi, że Parlament Europejski i Rada mogą ustanowić środki zachęcające w celu popierania integracji obywateli państw trzecich, z wyłączeniem jakiegokolwiek harmonizacji przepisów ustawowych i wykonawczych państw członkowskich. Prawo państw członkowskich do ustalania wielkości napływu obywateli państw trzecich przybywających z państw trzecich na ich terytorium w poszukiwaniu pracy nie zostaje naruszone.
3. Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej ⁽³⁾, zwłaszcza zasady uznane m.in. w art. 21 (Niedyskryminacja), art. 23 (Równość kobiet i mężczyzn) i art. 24 (Prawa dziecka).
4. Odnowione ramy europejskiej współpracy na rzecz młodzieży (2010–2018) ⁽⁴⁾ oraz bieżący plan prac na rzecz młodzieży (2016–2018) ⁽⁵⁾.
5. Komunikat Komisji pt. „Europa 2020” – zatwierdzony przez Radę Europejską – w którym uznano, że praca z młodzieżą jest jednym ze sposobów zapewnienia wszystkim młodym ludziom możliwości uczenia się pozaformalnego ⁽⁶⁾.
6. Rezolucję Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie na temat pracy z młodzieżą ⁽⁷⁾, w której to rezolucji zaapelowano o lepsze zrozumienie zjawiska pracy z młodzieżą i nadanie tej pracy większego znaczenia, a zwłaszcza o jej propagowanie, wspieranie i rozwijanie na różnych szczeblach.
7. Deklarację w sprawie promowania – poprzez edukację – postaw obywatelskich oraz wspólnych wartości, którymi są wolność, tolerancja i niedyskryminacja (deklarację paryską) ⁽⁸⁾.
8. Zalecenie Komitetu Ministrów Rady Europy CM/Rec(2016)7 w sprawie dostępu młodzieży do praw ⁽⁹⁾.
9. Komunikat Komisji Europejskiej w sprawie planu działania na rzecz integracji obywateli państw trzecich ⁽¹⁰⁾.
10. Komunikat Komisji Europejskiej w sprawie ochrony migrujących dzieci ⁽¹¹⁾ i konkluzje Rady w sprawie propagowania i ochrony praw dziecka ⁽¹²⁾, w których podkreślono konieczność ochrony wszystkich dzieci, bez względu na ich status, i uwzględniania zawsze w pierwszym rzędzie dobra dzieci, w tym dzieci pozbawionych opieki i oddzielonych od rodzin, w pełnej zgodności z oenietowską Konwencją o prawach dziecka i jej protokołem fakultatywnym.
11. Zalecenia w zakresie polityki przygotowane przez grupę ekspertów UE ds. pracy z młodzieżą na rzecz uchodźców i młodych obywateli państw trzecich.

⁽¹⁾ Dz.U. C 115 z 9.5.2008, s. 13. Zob. art. 165 ust. 2, dawny art. 149 TWE.

⁽²⁾ Dz.U. C 115 z 9.5.2008, s. 13. Zob. art. 79 ust. 4, dawny art. 63 pkt 3 i 4 TWE.

⁽³⁾ Dz.U. C 364 z 18.12.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 311 z 19.12.2009, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 417 z 15.12.2015, s. 1.

⁽⁶⁾ Strategia „Europa 2020” z 3.3.2010,
<http://ec.europa.eu/eu2020/pdf/COMPLET%20EN%20BARROSO%20%202007%20-%20Europe%202020%20-%20EN%20version.pdf>

⁽⁷⁾ Dz.U. C 202 z 7.6.2016, s. 389.

⁽⁸⁾ Deklaracja paryska, 17 marca 2015 r., http://ec.europa.eu/education/news/20150316-paris-education_en

⁽⁹⁾ <https://rm.coe.int/1680702b6e>

⁽¹⁰⁾ COM(2016) 377 final, 7.6.2016.

⁽¹¹⁾ COM(2017) 211 final, 12.4.2017.

⁽¹²⁾ 7775/17, 3.4.2017.

UZNAJE, ŻE

1. Praca z młodzieżą to szeroki termin obejmujący wiele działań o charakterze społecznym, kulturalnym, edukacyjnym lub politycznym, podejmowanych zarówno przez młodzież i z udziałem młodzieży, jak i na jej rzecz. Do działań tych zalicza się sport i usługi dla młodzieży. Pracą z młodzieżą może być edukacja pozaszkolna, a także specjalne zajęcia rekreacyjne prowadzone przez osoby pracujące z młodzieżą zawodowo lub w ramach wolontariatu ⁽¹⁾ oraz przez instruktorów społeczno-oświatowych; praca ta opiera się na procesach pozaformalnego uczenia się i na dobrowolnym udziale ⁽²⁾. Praca z młodzieżą jest zasadniczo działaniem społecznym, polegającym na współpracy z młodymi ludźmi i społecznościami, w których żyją, ułatwianiu młodym ludziom aktywnego uczestnictwa w życiu swoich społeczności i w podejmowaniu decyzji, a także włączania się w te społeczności ⁽³⁾.
2. Punktem centralnym pracy z młodzieżą jest sama młodzież, i jej dotyczą wszystkie odnośne polityki, metody i działania. Uznaje się, że młodzi ludzie, w tym młodzi uchodźcy i inni obywatele państw trzecich ⁽⁴⁾, to kompetentne osoby dysponujące umiejętnościami i talentami, zdolne do kształtowania swojej przyszłości.
3. Realia i praktyki pracy z młodzieżą są różne i zależą od lokalnego, regionalnego i krajowego kontekstu. Wszystkie formy proponowanej współpracy mają podtrzymywać to zróżnicowanie, a nie ograniczać go w drodze harmonizacji.
4. Wśród zasad przewodnich pracy z młodzieżą jest mające duże znaczenie propagowanie wartości europejskich, równouprawienie płci oraz zwalczanie wszelkich form dyskryminacji, a także poszanowanie praw i przestrzeganie zasad Karty praw podstawowych Unii Europejskiej; należy przy tym pamiętać o ewentualnym – uwarunkowanym wieloma czynnikami – zróżnicowaniu warunków życia, potrzeb, ambicji, zainteresowań i postaw młodzieży oraz traktować wszystkich młodych ludzi jako bogactwo społeczne ⁽⁵⁾. To, że osoby pracujące z młodzieżą potrafią reagować w sposób zindywidualizowany, ma wyjątkową wartość, jeśli chodzi o rozpoznawanie zdolności i talentów młodych ludzi o mniejszych szansach.
5. Szczególną uwagę należy poświęcić młodym uchodźcom i innym obywatelom państw trzecich zagrożonym marginalizacją wynikającą z faktu, że pochodzą oni ze środowisk migracyjnych, i spowodowaną innymi potencjalnymi przyczynami dyskryminacji, takimi jak pochodzenie etniczne, płeć, orientacja seksualna, niepełnosprawność, religia, światopogląd lub przekonania polityczne.
6. Celem pracy z młodzieżą jest realizacja pozytywnych założeń w procesie przechodzenia z dorastania w dorosłość ⁽⁶⁾. Młodzi ludzie, w tym młodzi uchodźcy i inni obywatele państw trzecich, to osoby znajdujące się w tym przejściowym okresie. Praca z młodzieżą służy włączeniu wszystkich młodych ludzi do społeczeństwa, a zarazem oferuje narzędzia i możliwości, dzięki którym będą oni mogli wpływać na to społeczeństwo jako aktywni obywatele. Ten inkluzywny wymiar pracy z młodzieżą należy wykorzystać do wspierania włączania młodych uchodźców i obywateli państw trzecich do nowych przyjmujących ich społeczeństw; jednocześnie należy z szacunkiem uwzględnić to, że ten proces włączania rozpoczyna się w innym punkcie niż w przypadku młodzieży ze społeczności lokalnych.
7. Praca z młodzieżą jest także opisywana jako edukacyjne partnerstwo między młodymi ludźmi a osobami z nimi pracującymi ⁽⁷⁾. Ten proces uczenia się zachodzi w warunkach pozaformalnych i nieformalnych. Celem pracy z młodzieżą jest poszerzanie horyzontów młodych ludzi zaangażowanych w odnośne działania, promowanie uczestnictwa, zachęcanie młodzieży do aktywności społecznej, w szczególności poprzez stwarzanie im okazji do podjęcia działań oraz namawianie do przyjmowania krytycznej i kreatywnej postawy wobec własnych doświadczeń i wobec otaczającego świata ⁽⁷⁾. Wspieranie młodych uchodźców i innych obywateli państw trzecich to sposób na to, by w ramach pracy z młodzieżą przybliżyć grupie docelowej pojęcia kulturowe i wartości społeczeństwa przyjmującego, a także doświadczać procesu odwrotnego poprzez przyjęcie podejścia zakładającego kształcenie międzykulturowe.

⁽¹⁾ „Osoba pracująca z młodzieżą” według definicji z rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1288/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiającego „Erasmus+”: unijny program na rzecz kształcenia, szkolenia, młodzieży i sportu oraz uchylające decyzje nr 1719/2006/WE, 1720/2006/WE i 1298/2008/WE (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 50).

⁽²⁾ Zgodnie z rezolucją Rady w sprawie odnowionych ram europejskiej współpracy na rzecz młodzieży – listopad 2009 (Dz.U. C 311 z 19.12.2009, s. 1).

⁽³⁾ Rada Europy, Standardy pracy z młodzieżą, <https://www.coe.int/en/web/youth/youth-work>

⁽⁴⁾ „Młodzi uchodźcy i inni obywatele państw trzecich” objęci zakresem niniejszych konkluzji Rady to w kontekście migracyjno-uchodźczym kobiety i mężczyźni do 30 roku życia, legalnie przebywający w jednym z państw członkowskich UE.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 327 z 4.12.2010, s. 1.

⁽⁶⁾ www.ed.ac.uk/education/rke/making-a-difference/understanding-value-of-universal-youth-work

⁽⁷⁾ Zgodnie z krajowymi normami zawodowymi w pracy z młodzieżą, Szkocja, Lifelong Learning UK www.youthworkessentials.org/up-running/what-is-youth-work.aspx

8. Udział w działaniach i projektach z zakresu pracy z młodzieżą oraz kształtowanie ich zwiększa umiejętności, możliwości i zdolności wszystkich zaangażowanych podmiotów: młodych ludzi, w tym młodych uchodźców i innych obywateli państw trzecich, oraz osób z nimi pracujących. Młodzi ludzie decydują się na ten udział zwłaszcza po to, by się zrelaksować, spotkać z przyjaciółmi, nawiązać nowe kontakty, rozerwać się i znaleźć wsparcie⁽¹⁾. W związku z tym miejsca, w których odbywa się praca z młodzieżą, muszą umożliwiać zachowanie szacunku i zabawę; należy tam zapewnić przyjemne, sprzyjające uczestnictwu i kształtowane z poszanowaniem demokracji i równowagi płci warunki, w których możliwe będzie nabycie praktycznych doświadczeń w zakresie poszanowania innych osób, różnorodności, praw człowieka i wartości demokratycznych. W takim bezpiecznym i niedyskryminacyjnym otoczeniu, w którym nie ma konieczności rejestracji ani wnoszenia opłat, szanuje się indywidualne różnice wśród młodych ludzi, a centralne miejsce zajmuje wspieranie młodych ludzi i zwiększanie ich wiary w siebie, młodzież będzie mogła kształtować swoje poglądy, weryfikować je, popełniać błędy i uczyć się na nich, a także uczyć się od swoich kolegów.
9. Uzyskana dzięki wspomnianej możliwości autonomicznego i dobrowolnego uczestnictwa w życiu społecznym szansa na nawiązywanie zróżnicowanych kontaktów towarzyskich może być jednym z decydujących czynników warunkujących aktywność społeczną. Dobór konkretnych działań w ramach pracy z młodzieżą zależy od realiów życiowych i potrzeb młodych ludzi i opiera się na relacjach charakteryzujących się szacunkiem i zaufaniem między młodzieżą a osobami z nią pracującymi. Początku i końca tych relacji nie powinny wyznaczać czynniki zewnętrzne, ale inicjatywy konkretnych młodych osób, w tym młodych uchodźców i innych obywateli państw trzecich.
10. Dzięki metodom stosowanym w pracy z młodzieżą osoby wykonujące tę pracę oraz młodzi ludzie, w tym młodzi uchodźcy i inni obywatele państw trzecich, nabywają umiejętność zbierania obiektywnych informacji i mogą zwiększyć swoją zdolność do autorefleksji, świadomość międzykulturową i odporność.
11. Praca z młodzieżą pomaga rozwijać kompetencje w dziedzinie zapobiegania konfliktom.
12. Praca z młodzieżą umożliwia podjęcie aktywności obywatelskiej i udział w życiu politycznym, gdyż zapewnia informacje o procesach decyzyjnych i dostęp do podmiotów pełniących funkcje polityczne; poprzez czynne zaangażowanie w działania proponowane w ramach pracy z młodzieżą można też zdobywać doświadczenia w strukturach demokratycznych. Takie dobrowolne uczestnictwo w działaniach prowadzonych w nieformalnych i gwarantujących szacunek warunkach może obudzić w młodych uchodźcach i innych obywatelach państw trzecich cenne poczucie tożsamości i przynależności i umożliwić im przyczynienie się do pozytywnych zmian społecznych.
13. Aby wspierać młodych ludzi i poszerzać zakres ich działań, osoby pracujące z młodzieżą powinny blisko współpracować z innymi podmiotami i zainteresowanymi stronami na szczeblu lokalnym. Poprzez wymianę informacji, networking i współpracę, praca z młodzieżą może zapewnić młodym ludziom indywidualny dostęp do innych obszarów, takich jak edukacja formalna i rynek pracy lub zapewnić im mieszkania i opiekę zdrowotną. Zachęcanie młodych ludzi do korzystania z tych sposobów na dotarcie do innych obszarów ma w pracy z młodymi uchodźcami i innymi obywatelami państw trzecich znaczenie szczególne.

PODKREŚLA, ŻE W PRACY Z MŁODZIEŻĄ KONIECZNE SĄ

A. Wiedza i szkolenia

Osoby pracujące z młodzieżą muszą mieć specjalistyczną wiedzę, umiejętności i kompetencje pozwalające im nawiązywać długoterminowe relacje z młodymi ludźmi, w tym z młodymi uchodźcami i innymi obywatelami państw trzecich, na wszystkich etapach ich doświadczeń; konkretna wiedza jest także potrzebna w przypadku współpracy z nieletnimi bez opieki; wiedza, metody i szkolenia muszą opierać się na świadomości i refleksji międzykulturowej, muszą podlegać stałej ocenie i być aktualizowane stosownie do zmieniających się potrzeb i poglądów.

B. Stabilne ramy i miejsca

Mowa tu o stabilnych ramach obejmujących prawa jednostek, stałych miejscach działań oraz zrównoważonych środkach zgodnych z lokalnymi, regionalnymi i krajowymi jakościowymi normami pracy z młodzieżą; dotyczy to m.in. bezpiecznych miejsc i możliwości uczestnictwa w inkluzywnych formach działań prowadzonych w ramach pracy z młodzieżą i skierowanych do młodych uchodźców i innych obywateli państw trzecich.

C. Polityki

Polityki muszą umożliwiać młodym ludziom, w tym młodym uchodźcom i innym obywatelom państw trzecich, autonomię i czynny demokratyczny udział w kształtowaniu polityk, a także muszą gwarantować im wsparcie w tym zakresie.

⁽¹⁾ Krajowe normy zawodowe w pracy z młodzieżą, Szkocja, Lifelong Learning UK www.youthworkessentials.org/up-running/what-is-youth-work.aspx

D. Networking i badania

Zasadnicze znaczenie mają różne formy tematycznych i ponadsektorowych kontaktów i wymian osób pracujących z młodzieżą oraz zainteresowanych stron zajmujących się młodzieżą; mowa tu zarówno o kontaktach i wymianach osobistych, jak i za pośrednictwem internetu. Do stałego usprawniania metod i powiązanych polityk niezbędne są obiektywne i wysokiej jakości informacje o grupie docelowej i o zmianach w danym obszarze polityki.

ZWRACA SIĘ DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH, ABY – Z POSZANOWANIEM POMOCNICZOŚCI I, W STOSOWNYM PRZYPADKU, PRZY UDZIALE PODMIOTÓW SZCZEBŁA REGIONALNEGO I LOKALNEGO

A. Ulepszały „wiedzę i szkolenia” poprzez

1. zachęcanie do wskazywania i upowszechniania przykładów dobrych praktyk z różnych sektorów, które mają do czynienia z młodymi uchodźcami i innymi obywatelami państw trzecich, przy jednoczesnym uznaniu, że te dobre praktyki przyczyniają się do zapobiegania konfliktom;
2. wyposażenie osób pracujących z młodzieżą w odpowiednie narzędzia informacyjne i szkoleniowe w obszarach takich jak prawa człowieka, ramy prawne dotyczące krajowych i lokalnych procedur migracyjnych i azylowych, stosowne języki, inne kultury lokalne, dialog międzykulturowy, zdrowie psychiczne i dobrostan, a także bezpieczeństwo, ochrona i informacja o dostępie do wsparcia psychologicznego dla młodych ludzi i osób pracujących z młodzieżą itp.;
3. informowanie o pozytywnych przykładach procesów integracyjnych oraz inicjatywach dotyczących nowych wzorcowych postaw, przy jednoczesnym uznaniu, że integracja rozpoczyna się w dniu przybycia i jest dla młodych uchodźców i innych obywateli państw trzecich oraz społeczeństw przyjmujących procesem dwukierunkowym. „Informowanie od dnia przybycia” można zaczynać od tematów związanych z europejskimi wartościami, prawami człowieka, wartościami demokratycznymi i równouprawnieniem płci;
4. organizowanie dla młodych uchodźców i innych obywateli państw trzecich oraz dla osób pracujących z młodzieżą odpowiednich szkoleń i instruktaży prowadzonych na zasadzie partnerskiej;
5. zwiększanie zdolności osób pracujących z młodzieżą do podnoszenia odporności (własnej i grup docelowych) oraz – w kontekście dbania o własny dobrostan i zdrowie psychiczne – do ułatwiania młodym uchodźcom i innym obywatelom państw trzecich oraz osobom pracującym z młodzieżą dostępu do podstawowego wsparcia psychospołecznego;
6. szkolenie osób pracujących z młodzieżą w zakresie organizacji dialogu międzykulturowego przy zapewnieniu równości między ludnością lokalną a młodymi uchodźcami i innymi obywatelami państw trzecich; szkolenie powinno obejmować umiejętność prowadzenia trudnych rozmów w sposób wspierający i pełen szacunku oraz łagodzenia lub rozwiązywania konfliktów demokratycznymi metodami;
7. zbadanie możliwości przyjęcia podejścia przewidującego formalne lub pozaformalne szkolenia dla osób aktywnie pracujących z młodymi uchodźcami i innymi obywatelami państw trzecich; udany udział w szkoleniu powinien kończyć się przyznaniem certyfikatu lub innej formy uznania.

B. Zapewniały i poszerzały „stabilne ramy i miejsca” poprzez

8. wspieranie wszystkich rodzajów pracy z młodzieżą w celu dotarcia do młodych uchodźców i innych obywateli państw trzecich, umożliwienia im udziału w działaniach społeczeństwa obywatelskiego i traktowania ich – w miarę możliwości – jako aktywnych uczestników i partnerów;
9. wspieranie i eksponowanie istniejących organizacji lub inicjatyw młodzieżowych prowadzonych przez młodych uchodźców i innych obywateli państw trzecich, którzy czynnie uczestniczą w skutecznych procesach włączania;
10. budowanie sieci relacji między istniejącymi młodzieżowymi organizacjami, klubami oraz służbami, które już mają dobry kontakt z młodymi uchodźcami i innymi obywatelami państw trzecich, wiedzę i doświadczenie w tym zakresie, oraz tworzenie sieci zainteresowanych podmiotów;
11. umożliwienie młodym uchodźcom i innym obywatelom państw trzecich aktywnego uczestnictwa we wszystkich istniejących lokalnych, regionalnych, krajowych i europejskich programach na rzecz młodzieży;
12. wspieranie organizacji lokalnych imprez i projektów lansujących zdolności i talenty miejscowej ludności (niezależnie od pochodzenia);

13. w stosownych przypadkach i w miarę możliwości – poszerzenie zdolności struktur pracy z młodzieżą do działania w roli podmiotu wspierającego i łączącego służby publiczne, lokalną ludność i młodych uchodźców i innych obywateli państw trzecich. Dlatego też organy odpowiedzialne w tym zakresie powinny:
- promować programy, działania i projekty zwalczające uprzedzenia i stereotypy i łagodzące ewentualne obawy lokalnej ludności;
 - promować dialog międzykulturowy i międzyreligijny, ułatwiając go i eksponując;
 - nagłaśniać „dobre wiadomości” i pozytywne narracje;
 - organizować programy, działania i projekty w celu szerzenia wiedzy na temat kultury, wartości i zwyczajów lokalnych społeczności przyjmujących, a także regionów, z których pochodzą młodzi uchodźcy i inni obywatele państw trzecich;
 - tworzyć bezpieczne miejsca, w których lokalna społeczność, w tym młodzi uchodźcy i obywatele państw trzecich, może nawiązywać pełen szacunku dialog w celu analizowania zjawisk dyskryminacji i ksenofobii oraz poglądów rasistowskich i antysemickich, a także w celu zapobiegania i przeciwdziałania im. W stosownych przypadkach działalność prowadzoną w tych bezpiecznych miejscach można reklamować w mediach informacyjnych i środkach przekazu;
 - wspierać i doceniać udział wszystkich podmiotów (organizacji rządowych, pozarządowych lub inicjatyw prywatnych) zaangażowanych w ten proces;
14. utworzenie – w ramach struktur przyjmujących lub ośrodków recepcyjnych dla uchodźców – bezpiecznych miejsc przyjaznych dzieciom i młodym ludziom, z uwzględnieniem zasady nadrzędnego interesu dziecka i młodzieży. Miejsca takie powinny być prowadzone przez osoby pracujące z młodzieżą, które mają stosowną umiejętność współpracy z przedstawicielami innych sektorów, tak aby poznawanie zasad i wartości nowych społeczności przyjmujących oraz potrzeb młodych uchodźców i innych obywateli państw trzecich mogło rozpocząć się już pierwszego dnia;

C. Wzmocniły „polityki” poprzez

15. opracowywanie – w stosownych przypadkach – strategii i ram w zakresie upodmiotowienia i integracji młodych uchodźców i innych obywateli państw trzecich, tak by mogli stać się aktywnymi członkami społeczeństwa, a także poprzez przygotowanie ich do podjęcia pracy z młodzieżą i wspieranie ich w tym dążeniu; sposobem na to może być umożliwienie im udziału w szkoleniach na temat wartości demokratycznych, równouprawnienia płci i zagadnień związanych z uczestnictwem, a także stworzenie szansy na aktywny udział w życiu społecznym i politycznym. Szkolenie powinno obejmować refleksję nad podobieństwami i różnicami w systemie i wartościach kraju przyjmującego i krajów pochodzenia;
16. dążenie do utworzenia jasnych ram współpracy różnych sektorów uczestniczących w procesie integracji, które to ramy będą wyraźnie definiować i wartościować rolę wszystkich zaangażowanych sektorów, w tym młodzieżowych organizacji społeczeństwa obywatelskiego prowadzonych przez młodych uchodźców i innych obywateli państw trzecich, oraz synergie między tymi sektorami;

D. Inwestowały w „networking i badania” poprzez

17. wspieranie nawiązywania dialogów między osobami pracującymi z młodzieżą a przedstawicielami różnych innych środowisk i sektorów, z udziałem młodych uchodźców i innych obywateli państw trzecich, w celu wskazania głównych tematów i możliwości współpracy oraz sprawdzenia, jaką rolę może odegrać praca z młodzieżą w zakresie budowy potencjału w tych obszarach polityki; jednocześnie należy zadbać o to by praca z młodzieżą i wykonywanie decyzji o statusie prawnym pozostały kwestiami odrębnymi;
18. tworzenie ponadsektorowych sieci, partnerstw, seminariów lub konferencji, w ramach których decydenci z różnych sektorów, osoby pracujący z młodzieżą i młodzi ludzie, w tym uchodźcy i inni obywatele państw trzecich mogliby spotykać się i uczestniczyć w dialogu;
19. wspieranie projektów badawczych oraz opartej na dowodach pracy z młodzieżą w sektorze spraw związanych z migracją;

ZWRACA SIĘ DO KOMISJI EUROPEJSKIEJ, BY

A. Ulepszała „wiedzę i szkolenia” poprzez

1. wskazywanie potrzeb w zakresie informowania i szkolenia w ramach europejskiego sektora pracy z młodzieżą i umożliwianie wymiany informacji i doświadczeń (osobiście i za pośrednictwem internetu) na szczeblu europejskim dotyczących m.in. praw człowieka, kwestii azylowych, dialogu międzykulturowego, odnośnych języków i budowania odporności;

2. poszerzanie możliwości w zakresie partnerskiego doradztwa, uczenia się i szkolenia młodych uchodźców i innych obywateli państw trzecich, a także osób pracujących z młodzieżą pochodzących z różnych środowisk; w tym celu należy zapewnić im dostęp do nauki języków i poszerzania ich kompetencji, a także do programów uczenia się formalnego, pozaformalnego i nieformalnego oraz mobilności;
 3. kontynuację określania, wspierania i upowszechniania na szczeblu Unii istniejących i innowacyjnych narzędzi, metodologii i przykładów dobrych praktyk pracy z młodzieżą we wszystkich sektorach zajmujących się sprawami związanymi z migracją;
- B. Zapewniała i poszerzała „stabilne ramy i miejsca” poprzez**
4. podjęcie kroków w celu zagwarantowania aktywnego uczestnictwa młodych uchodźców i innych obywateli państw trzecich w istniejących i przyszłych programach europejskich;
 5. kontynuację promowania i wspierania partnerstw i inicjatyw ponadsektorowych, w szczególności między osobami pracującymi z młodzieżą, instytucjami zajmującymi się kształceniem i szkoleniem, służbami socjalnymi i zatrudnieniowymi oraz partnerami społecznymi, które pomagają młodzieży, w tym młodym uchodźcom i innym obywatelom państw trzecich, w nabywaniu i rozwijaniu umiejętności życiowych;
- C. Wzmocniła „polityki” poprzez**
6. dalsze promowanie i wspieranie podejścia sektorowego do pomagania młodzieży, w tym młodym uchodźcom i innym obywatelom państw trzecich, w rozwijaniu ich talentów, a także w nabywaniu i poszerzaniu niezbędnych kompetencji, tak aby ułatwić im udane wejście w dorosłość, przyjęcie aktywnej postawy obywatelskiej i rozpoczęcie życia zawodowego;
 7. przekazywanie dostępnych informacji na temat młodzieży, zwłaszcza młodych uchodźców i innych obywateli państw trzecich, których aktualne warunki życiowe mogą być sprzeczne z Konwencją o prawach dziecka i Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej; oraz zaproponowanie, w razie konieczności, działań w celu poprawy tej sytuacji;
- D. Inwestowała w „networking i badania” poprzez**
8. zwiększenie wsparcia na rzecz dialogu ponadsektorowego i możliwości networkingu na szczeblu europejskim (narzędzia internetowe, seminaria, konferencje), tak aby osoby pracujące z młodzieżą, zainteresowane strony i partnerzy zajmujący się sprawami związanymi z migracją mogli budować swój potencjał;
 9. korzystanie z instrumentów dialogu funkcjonujących na szczeblu UE (takich jak strategia UE na rzecz młodzieży i dialog z młodzieżą na szczeblu UE, opisanych w komunikacie Komisji o angażowaniu, łączeniu i wzmacnianiu pozycji osób młodych) w celu tworzenia szans na wymianę i współpracę zainteresowanych stron zajmujących się sprawami związanymi z migracją;
 10. wspieranie europejskich instrumentów badania i oceny danych w odniesieniu do opartej na dowodach pracy z młodzieżą w sektorze spraw związanych z migracją.
-